

اخبار

اجرای ۱۷ طرح مرمت و ساخت آرامگاه مفاخر

رئیس انجمن آثار و مفاخر فرهنگی از اجرای ۱۷ طرح ملی بازسازی، مرمت و ساخت آرامگاه مفاخر خبر داد و گفت: «مرمت مزار میرسید شریف جرجانی در کالیکش، مجموعه یادمانی استاد هوشنگ ابتهاج در شهر رشت، مزار پژمان بختیاری در چهارمحال و بختیاری، بنای یادمانی شیخ اشراق در سهرورد و توسعه آرامگاه قیصر امین پور از جمله این فعالیت‌هاست.»

جمعی از اعضای مرکز دیپلماسی عمومی وزارت امور خارجه، با حضور در انجمن آثار و مفاخر فرهنگی، با محمود شالویی، رئیس انجمن دیدار و گفت‌وگو کردند. **ایران**

فیلم سینمایی «آنکت» به نویسندگی، کارگردانی و تهیه‌کنندگی مهرداد مهرکیش و همچنین فیلم سینمایی «آخرین عاشقانه» به کارگردانی عسل جوانمردی و تهیه‌کنندگی مهدی کارآمد تیریزی به نهمین دوره جشنواره بین‌المللی International Folklore Film Festival هند راه پیدا کردند. سیدناصر جلالی، جوهره خسروی، نیلوفر پورمهدی، رها الوندی و آتش تقی‌پور در فیلم سینمایی «آخرین عاشقانه» به ایفای نقش می‌پردازند.

علاوه بر این، مانده رضوانی، شادی نیکنام، امیرحسین نیکنام، مهسا پورهادی، نگار سنجرى فر، هدیه هاشمی، ساتیار رجیبی، مهرسا میرباقری، فرهاد برومند، آرمین مهدی‌پور، منیره امینی، هانیه مریدی، زهرا مریدی، التاز امین‌اعلا، مجتبی تقوایی، امیرحسین نیکنام، امیرمهدی باقری‌پور، عسل عابدینی ابیانه و مهرداد مهرکیش نیز ترکیب بازیگران فیلم سینمایی «آنکت» را تشکیل می‌دهند.

این جشنواره از ۱۵ تا ۲۰ ژانویه ۲۰۲۶ در شهر تریشور (Thrissur) ایالت کرالا در کشور هند برگزار می‌شود. جشنواره بین‌المللی فولکلور (International Folklore Film Festival) یکی از رویدادهای تخصصی سینما در هند است که با تمرکز بر فرهنگ، آیین‌ها، فولکلور، روایت‌های بومی، اصالت و خاطرات گذشته، هر ساله میزبان فیلم‌هایی از کشورهای مختلف جهان است. این جشنواره بستری برای نمایش آثار مستقل، فرهنگی و مردم‌نگارانه فراهم می‌کند و به گفت‌وگوی بین‌فرهنگی از طریق سینما اهمیت ویژه‌ای می‌دهد.

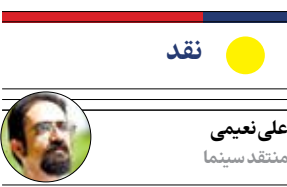
پخش بین‌الملل این دو اثر سینمایی به عهده سولماز اعتماد است.

تمدید فراخوان نهمین جایزه کتاب سال سینمایی

مهلت ارسال اثر به نهمین جایزه کتاب سال سینمایی تمدید شد. رامتین شهبازی، دبیر نهمین جایزه کتاب سال سینمای ایران گفت: «به دنبال انتشار فراخوان نهمین دوره جایزه کتاب سال سینمایی کتاب‌های متنوع و زیادی به دبیرخانه این جایزه رسیده است و با توجه به استقبال ناشران، نویسندگان و پژوهشگران مهلت ارسال اثر به دبیرخانه تا ۱۰ دی تمدید شد.»

نگاهی به یک تاک‌شوی فرهنگی استاندارد

زیستن در دل «اکنون»

در روزگاری که برنامه‌های گفت‌وگومحور اغلب یا به دام سرگرمی بی‌اثر می‌افتند یا به تریبون‌های پرزرق‌وبرق خودنمایی بدل می‌شوند، برنامه «اکنون» با اجرای سروش صحت، مسیری متفاوت را برگزیده است؛ مسیری که نه در پی شوآف رسانه‌ای است و نه در سودای نسخه‌پیچی روشنفکرانه، بلکه تلاش می‌کند به «اکنونیت» ما نزدیک شود؛ به رنج‌ها، پرسش‌ها و اضطراب‌هایی که زیست روزمره انسان ایرانی امروز را شکل می‌دهند.

پس از گذشت پنجاه قسمت از این تاک‌شو، اکنون می‌توان با فاصله‌ای تحلیلی به آن نگریست و از تجربه‌اش به مثابه الگویی قابل تأمل در تولید برنامه‌های گفت‌وگومحور فرهنگی یاد کرد. «اکنون» بیش از آنکه مجموعه‌ای از گفت‌وگوها باشد، پروژه‌ای فرهنگی است که از دل انتخاب‌ها، چینش میهمانان، شیوه پرسشگری و نسبتش با جامعه امروز معنا می‌یابد.

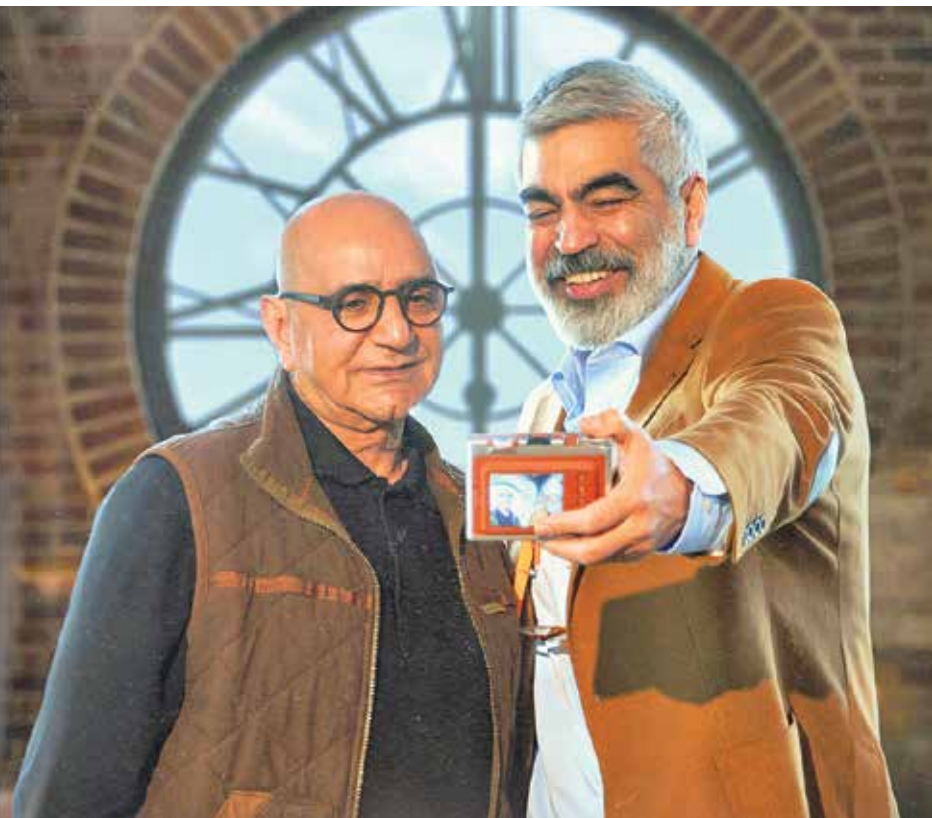
انتخاب هدفمند میهمان

یکی از مهم‌ترین مؤلفه‌های موفقیت «اکنون»، حسن سلیقه در انتخاب میهمانان است؛ انتخابی که نه بر اساس شهرت صرف، بلکه بر مبنای امکان گفت‌وگوی معنادار صورت می‌گیرد. حضور چهره‌هایی از حوزه‌های متنوع – از نویسندگان و جامعه‌شناسان تا هنرمندان و متخصصان سلامت روان – نشان می‌دهد که برنامه، گفت‌وگو را نه ابزار نمایش، بلکه امکان فهم متقابل می‌داند. این تنوع، در عین حال پراکندگی ایجاد نمی‌کند؛ چرا که همه صداها در نهایت به یک محور مشترک بازمی‌گردند: تجربه

زیسته انسان معاصر و بحران‌های اکنون.

برنامه «اکنون» در مواجهه با میهمانان، به جای حرکت بر سطح زندگی حرفه‌ای یا موفقیت‌های بیرونی آنان، به لایه‌های زیستی و انسانی نزدیک می‌شود. گفت‌وگوها اغلب از رنج، تردید، شکست، ملال و پرسش آغاز می‌شوند؛ همان نقاطی که انسان امروز، فارغ از جایگاه اجتماعی‌اش، با آنها درگیر است. همین رویکرد است که به برنامه کارکردی شبه‌تراپی می‌بخشد؛ نه به معنای درمان بالینی، بلکه به مثابه فضایی برای بازشناسی دردها و شنیدن تجربه‌های مواجهه با آن‌ها. در این میان، حضور روان‌شناسان و روان‌پزشکان برجسته در برخی

قسمت‌ها، وجه تخصصی‌تری به این کارکرد داده است. این انتخاب، علاوه بر ارتقای کیفیت گفت‌وگو، پاسخی هوشمندانه به گسترش روان‌شناسی زرد در فضای مجازی است؛

جریانی که با ساده‌سازی افراطی و نسخه‌پیچی‌های عامه‌پسند، بیش از آنکه درمانگر باشد، آسیب‌زااست. «اکنون» با طرح گفت‌وگوهای مستولانه و مبتنی بر دانش، به

نه دانای کل نه خنثی

بی‌شک نقش سروش صحت در شکل‌گیری فضای برنامه «اکنون» تعیین‌کننده است. او نه در جایگاه استاد دانای کل می‌ایستد و نه صرفاً مجری خنثی است. صحت، به‌عنوان فردی اهل مطالعه و مصرف‌کننده جدی فرهنگ، پرسش‌هایی طراحی می‌کند که گفت‌وگو را به عمق می‌برد و از کلی‌گویی می‌گریزد. هرچند خود او نیز بارها به مسیر یادگیری‌اش اذعان کرده، اما همین صداقت و خودآگاهی، بخشی از اعتبار برنامه را شکل می‌دهد. پرسشگری او بیش از آنکه مبتنی بر دانسته‌نمایی باشد، بر کنجکاوی و شنیدن استوار است.

«اکنون» فرزند زمانه خود است؛ برنامه‌ای که به جای فرار از بحران، آن را می‌بیند و به گفت‌وگو می‌گذارد. ارزش این برنامه نه در ارائه پاسخ‌های قطعی، بلکه در ایجاد امکان اندیشیدن و خودیاری‌گری است

بازگرداندن اعتبار به گفتار تخصصی کمک می‌کند.

نسبت «اکنون» و زمانه

اما آنچه بیش از هر چیز «اکنون» را از نمونه‌های مشابه متمایز می‌سازد، نسبت تاریخی-اجتماعی آن با زمان حال است. این برنامه، گذشته را نوستالژیک نمی‌کند و آینده را نیز آرمان‌شهری تصویر نمی‌کند؛ بلکه در دل اکنون می‌ایستد و آن را روایت می‌کند. اکنونیتی که به‌دلیل فشارهای اجتماعی، اقتصادی و روانی، به بحرانی عمومی بدل شده و نیازمند قابل بیان کنند.

برنامه، به‌ویژه در بخش اصلی، با همین همین بحران معاس‌اند و تلاش می‌کنند آن را به زبان‌های گوناگون قابل بیان کنند.

تاک شوی فرهنگی

بخش‌های ادبی برنامه، به‌ویژه با حضور رشید کااوند نیز در همین چهارچوب معنا می‌یابند. شعر و ادبیات در «اکنون» نه تزئین گفت‌وگو، بلکه ابزاری برای فهم عاطفی و تقسیری تجربه زیسته‌اند. خوانش‌ها اغلب به اکنونیت ما گره می‌خورند و نشان می‌دهند که چگونه ادبیات می‌تواند به گره‌گشایی از مسائل معاصر کمک کند.

از منظر تولیدی نیز «اکنون» به استانداردهای حرفه‌ای وفادار مانده است. دکور، نور، صدا و ریتم برنامه، در خدمت محتوا قرار گرفته‌اند و به آن غلبه نمی‌کنند. این توازن، یادآور این نکته است که در برنامه‌های فرهنگی، کیفیت فنی شرط لازم است، اما هرگز جایگزین کیفیت فکری نمی‌شود.

در نهایت، می‌توان گفت «اکنون» فرزند زمانه خود است؛ برنامه‌ای که به جای فرار از بحران، آن را می‌بیند و به گفت‌وگو می‌گذارد. ارزش این برنامه نه در ارائه پاسخ‌های قطعی، بلکه در ایجاد امکان اندیشیدن و خودیاری‌گری است. «اکنون» به مخاطب نمی‌گوید چگونه زندگی کند، بلکه او را به شنیدن، مقایسه و تأمل دعوت می‌کند. و شاید در روزگاری که صداها بلند اما معناها کم‌رنگ شده‌اند، همین دعوت به مکث و گفت‌وگو، مهم‌ترین دستاورد یک تاک‌شوی فرهنگی باشد.

اخبار

تدارکی برای زادروز بهرام بیضایی

همزمان با روز تولد بهرام بیضایی(۵۵‌ماه) علی‌اصغر دشتی کارگاهی با نام «از متن مقدس تا صحنه معاصر» برگزار و محمد رضایی‌راد درباره این هنرمند جریان‌ساز تئاتر سخنرانی خواهد کرد. از تا ۵ دی‌ماه رپرتواری از ۵ نمایشنامه بهرام بیضایی با حضور هنرمندان چنچورد و کارگردانی علی عابدی، برگزار می‌شود و در روز آخر همزمان با زادروز این هنرمند تأثیرگذار، علی اصغر دشتی کارگاهی با نام «از متن مقدس تا صحنه معاصر» در سالن شمس چنچورد از ساعت ۱۰ تا ۱۳ برگزار می‌کند. همچنین در همین روز(۵ دی‌ماه) محمد رضایی‌راد، نمایشنامه‌نویس و کارگردان تئاتر که سال‌ها در کنار بهرام بیضایی و در گروه او مشغول به فعالیت هنری بوده است، ساعت ۲۱ درباره شیوه کاری و هنری او سخنرانی می‌کند.

استفاده از جلسات نمایشنامه‌خوانی با تهیه بلیت از طریق سایت «گشتات» امکان پذیر است.

ایران تئاتر

اجرای زنده موسیقی در موزه هنرهای معاصر

موزه هنرهای معاصر در ادامه سلسله برنامه‌های «موزیک تِک» این بار میزبان هنرمندان و نوازنده‌های سازهای ایرانی است.

این سومین برنامه موزیک تِک است که در روزهای ۴ و ۵ دی‌ماه از ساعت ۱۵ تا ۱۹ در تمامی گالری‌های موزه هنرهای معاصر توسط حدود ۷۰ هنرمند در قالب چندین گروه با آسانمیل موسیقی و چندین تکنوازی ارائه خواهد شد.

موزیک تک سوم با «صدای ارکستر ایرانی» طراحی شده است و طراحان آن قصد دارند در این برنامه جنبه‌های مختلفی از گروه‌نوازی موسیقی را مانند تابلو یا آثار هنری ببینند و در کنارشان با نزدیک‌ترین فاصله به صدا و اجرایشان گوش بسپارند و تماشاگر آنان باشند. **مه‌ر**

تابلو «پیکاسو» در عربستان حراج می‌شود

حراجی «ساتنیز» تابلو نقاشی از «پابلو پیکاسو» را در عربستان سعودی در تاریخ ۳۱ ژانویه ۲۰۲۶ به مزایده خواهد گذاشت و به این ترتیب فروش در بازار هنر این کشور را سال آینده میلادی نیز ادامه خواهد داد.

اواخر سال ۲۰۲۳، حراجی «ساتنیز» به‌طور رسمی در عربستان سعودی ثبت شد و دفتر جدیدی در «ریاض» افتتاح کرد. این اقدامات زمینه‌ساز برگزاری اولین حراج بین‌المللی این کشور شد. این رویداد در فوریه سال گذشته در شهر تاریخی «دعیه» برگزار شد و مجموعه‌ای از آثار هنری ارزشمند، هنر مبتنی بر فراموش مصنوعی، کیف‌های لوکس طراحی‌شده و آثار ماندگار فوتبال به مزایده گذاشته شد. این حراج در مجموع ۱۷.۳ میلیون دلار فروش داشت و حدود یک‌سوم خریداران آن از خود عربستان سعودی بودند.

ایستا

آیا دوست دارید بیابان‌های کشورهای مختلف را تجربه و نقاشی کنید؟

حقیقتاً بله، خیلی دوست دارم بیابان‌هایی را که بین دو کشور چین و مغولستان قرار دارد، تجربه کنم.

چقدر نگران این هستید که مخاطب پرداخت متفاوتی از آنچه قصد داشتید، داشته باشد؟ اصلاً نگران نیستم. عموماً هر چه خوانش‌ها متفاوت‌تر باشد برای خود من هم جذاب‌تر می‌شود. در عین اینکه یک گفت‌وگوی درونی در من جریان دارد، مخاطب هم گفت‌وگوی مختص خودش را آغاز می‌کند و من از گفت‌وگوهایی که راه‌های جدیدی را کشف کنند استقبال می‌کنم.

بیابان را بیشتر به عنوان یک فضا می‌بینید یا یک مفهوم؟ چون من مدت نسبتاً زیادی را در آن منطقه سپری می‌کردم معاشرت من با آن فضای خاص بازتاب دهنده یک قالب [مفهوم-تصور] بود. به نظرم فضاهای خاص به همراه خودشان چنین چیزی را در ما ایجاد می‌کنند. به عقیده من هیچ فضای خاصی وجود ندارد که منجر به ایجاد یک احساس درونی و یک مفهوم مشخص و شفاف نشود. ره عبارت دیگر مفهوم-تصورها به همراه خودشان دسته‌ای از احساس‌های درونی را در انسان بیدار می‌کنند.

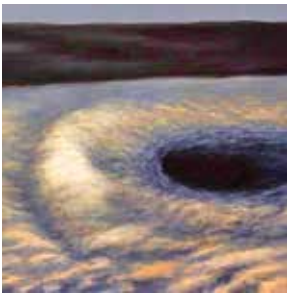
به نظر شما بیابان نماد چه مفاهیمی است؟

بیابان شهادت برای من نماد بسته‌ای است که با مواجه شدن با آن، احساساتی چون کنجکاوی و لذت توأم با اضطراب و ترس در ما بیدار می‌شوند. همچون عملکردی درون‌گرایانه که بسان عاملی که در به یاد آوردن هر آنچه که روزگاری فراموش کرده‌اید، نقش دارد. همچنان‌که سکوت بیابان آغاز یک گفت‌وگوی درونی است که آن را ناگویایی می‌نامم.

برش

عنوان موضوع اصلی آثارش برگزیده و ماهرانه رویا و خواب را لایه‌لایه بر وسعت بیابان‌ها گسترانیده است تا بتواند آن پهنه باشکوه را از آن خود کرده و به زبان بصری خود بیانش کند. مجموعه اخیر وی با عنوان «بعید آشنا» که در آذر ماه ۱۴۰۴ در گالری شیدایی به نمایش درآمد، حاصل حضور این هنرمند در منطقه شهادت کرمان و دیالوگ درونی او با آن منطقه است که طی حدود دو سال و نیم شکل گرفت.

ولی کم‌کم حس آشنایی را در ما بیدار می‌کند.

تعریف شما از طبیعت چیست؟ طبیعت به نظر من منزلگاهی است برای معاشرت انسان با زمان و خودش.

و توهایی رنگی تقسیم شدند. هر پالت در جایگاه خودش تداعی مفاهیمی متناسب با فضای موجود داشت و بعد با استفاده از روش کاهیدن و علاوه بر آن افزودن رنگ به روی بوم در نهایت به دسته‌ای از رنگ‌ها منتهی شد که در نگاه اول غریب به نظر می‌رسد

در باره پالت رنگی آثارتان از ابتدا تاکنون توضیح بفرمایید؟ در مورد پالت رنگی این مجموعه، به واسطه حضور مستقیم خودم در محیط و برداشت رنگی در قالب نمونه‌های رنگی، به چند پالت رنگی رسیدم که در دو دسته تیره‌های رنگی و خاص است.